

чрезъ който го молѣше да исплди вѣнъ отъ държата си сичкытъ друговѣрны свои подданицы, да остави само младайтѣ отъ тѣхъ за да работѣхтъ като роботы въ рудницытъ и въ терсаната, както и помалкытъ отъ седемь години дѣца да са отхранихтъ въ католическата религія.

Този мемоаръ са събщи отъ царя на първыя министръ и на великыя Инквизиторъ. Първыйтъ бѣше на мѣнѣ да почакатъ сгоднo благовреміе, а другыйтъ мыслѣше че не само трѣбаше по-скоро да са тури въ дѣйствиe, но и че прѣдлаганытъ отъ Архіепископа мѣрки были и недостаточны и даже крайно кроткы. Споредъ неговата идея трѣбало да са истребѣхтъ на куиъ сичкытъ Мавры, сир. да стане второ издание на праздника на Св. Вартоломея (\*), и да не пощадѣхтъ крѣвѣта нито на женытъ нито на дѣцата.

Но испълненіето на такѣвзи планъ изискваше голѣмы предпазительны мѣрки, сила голѣма и съерѣдочванѣ на многобройна войска; а пакъ тогызъ цѣлѣхтъ на испанскытъ войска, са намѣрваше въ Нидерланды и въ похода на Ирландія.

Рѣши са слѣдователно да са пази голѣма тайна. Инквизиторътъ и министрътъ осѣцахъ тѣзи нужда; но Архіепископътъ на Валенція, простакъ светоша, не можеше да я разумѣе; той не обуздаваше неудържимыя си фанатизмъ, и когато говорѣше или чуеше нѣкого да говори за този планъ, той са увличаше отъ една бѣсота, която считаше за божіе вдхновеніе.

Най-подиръ съ голѣмы мѣжы са сполучи да му са даде да разумѣе че Маврытъ, които бѣхъ вредъ по сичката държава назадоволны, ще възстанѣхтъ и ще

---

(\*) Тѣй са нарече единъ отъ най-крѣвопролитнытъ епизоды на религіознытъ войны во Франція: въ недѣля на 24 Августа 1572 год. въ деня на светого Вартоломея, въ царуванѣето на Карла IX, католическото населеніе въ Парижъ наченѣ да коли немилостиво протестантытъ, и кланѣето трая цѣла седмица. Безчеловѣчныя този примѣръ подражихъ и сичкытъ френскы градове. Споредъ нѣкои списатели на онѣзи епоха, числото на убитытъ стигнало до сотни хиляны.